

Històries que ajuden a seguir endavant

El grup garrotxí Teràpia de Shock publica el seu quart disc, '100.000 històries', amb algun canvi en la formació i en el so, però la mateixa força de sempre

Teràpia de Shock

Després de finalitzar la gira del seu disc anterior, *Que mai no pari* (2013), Teràpia de Shock [<http://www.terapiadeshock.com>] va perdre un dels seus membres fundadors, el guitarrista Jaume Sucarrats, conegut com Suka. No va ser una ruptura traumàtica, com ho indiquen els agraïments del nou disc, *100.000 històries*, que el grup ha dedicat de manera destacada al seu excompany: “Per totes les bones estones compartides, a tu, Suka.” “No va haver-hi cap mal rotllo entre nosaltres: són coses normals que passen després d'estar tocant junts vuit anys en un grup que requereix molta dedicació, gairebé exclusivitat. En Suka ha estudiat cinema i audiovisuals i volia treballar en aquest àmbit. Ell necessitava un respir i, en canvi, a nosaltres ens calia més canya. Però som amics de tota la vida i continuarem sent-ho”, explica el cantant i guitarrista Ferran Masegú, Massa per als amics i per a tots els seguidors del grup, que completen Albert Parés (baix), Gerard López (bateria) i, com a última incorporació per cobrir la baixa de Suka, l'osonenc Guillem Soler, que ha aportat teclats, guitarres i veus.

“La nostra primera opció va ser continuar com a trio, però un amic comú ens va presentar en Guillem: va venir al local un dia i ens vam caure superbé. Nosaltres no buscàvem un mercenari, sinó un

membre més, que estigués plenament implicat en el projecte del grup. Fins ara sempre havíem estat els quatre de sempre i en Guillem va encaixar molt i molt bé en la banda. Ara ja fa gairebé un any. Per a nosaltres tot aquest procés ha estat gairebé com començar de zero i això es nota també a *100.000 històries*, perquè té la mateixa energia que si fos un primer disc”, afirma en Ferran.

Un dels canvis evidents a primer cop d'ull és que el grup ha passat de tenir dos guitarristes titulars a donar més protagonisme als teclats: “Aquest canvi d'instrumentació ens ha ampliat el ventall de sonoritats i textures. Les guitarres continuen tenint un paper important, però ara hi ha més varietat de registres, potser tirant més cap al pop, però sense perdre mai el nostre caràcter, amb alguns temes més rockers.” Continuen assajant a la localitat garrotxina de les Preses, on el grup sempre ha tingut el local i la base d'operacions, però el fet que el nou component sigui de Vic els obliga a fer assajos més espaiats i intensius. “Ara intentem fer molta feina de composició al local d'assaig, i això ha provocat que aquest hagi estat el disc que hem portat més preparat a l'estudi de gravació.”

Les tretze cançons de *100.000 històries* es van enregistrar als estudis 44.1 d'Aiguaviva (Gironès), amb Marc Usano –productor dels seus dos primers discos, *Escapa't amb mi* (2008) i *Tota la nit* (2010)– com a responsable tant de la producció com de les mesclades. *100.000 històries* es presenta com un disc on el grup torna “a l'essència dels seus inicis”, per intentar transmetre l'energia del seu potent directe.

Pel que fa a les lletres, aquest és un disc que parla “de superació, esperança, fortalesa, també d'amor i de festa”, segons els missatges promocionals. “Passi el que passi, costi el que costi, canviarem el demà. Passi el que passi, costi el que costi, ens farem escoltar”, canten a La vida és per cantar-la junts, un tema d'energia 100% positiva que obre el disc. “Junts podem canviar-ho tot quan unim les forces!” (És la nostra història), “Si som forts, si som forts, sobreviurem” (Si som forts), “Podem fer-ho entre tots, que bateguin tots els cors” (El so que mou el món, una cançó dedicada als donants de sang i al Banc de Sang i Teixits [<http://www.bancsang.net/>]), i “És el sol dins d'una tempesta, llum entre la foscor, és la flor enmig de la guerra, esperança en temps de por” (Esperança en temps de por) són alguns dels missatges que envia el grup a través de les cançons de 100.000 històries, que té com a primer single i videoclip la cançó homònima. “És un títol que vol subratllar que la nostra missió com a grup és explicar les nostres històries a través de les cançons. Volem fer cançons que expliquin històries, facin pensar i animin la gent”, diu Ferran Massegú. El grup també es posa seriós per parlar de “les relacions tòxiques i com superar-les” en cançons com ara Good bye, que acaba així: “No decideixes per mi. Ja no! Ja no em controles.”

El videoclip de la cançó 100.000 històries, realitzat per Dani Feixas, explica “una història que no té res a veure amb la cançó, simplement una història més”. La portada del disc, creada pel baixista i dissenyador habitual del grup, Albert Parés, mostra un collage molt punk d'imatges personals dels membres del grup, algunes de la seva més tendra infància, al mig de símbols i elements gràfics diversos que conviden a fer-ne una lectura atenta per trobar-hi petits detalls.

La presentació oficial de 100.000 històries tindrà lloc el divendres 10 d'abril a la sala La Mirona de Salt, dins del festival Strenes [<http://festivalstrenes.cat>]. La sala Music Hall serà, el 9 de maig, l'escenari de la presentació a Barcelona, on el grup també haurà tocat el dia anterior dins del IV Festival Benèfic per la Lluita contra la Sida [<http://www.salarazzmatazz.com/es/conciertos/1323/iv-festival-benefic-per-la-lluita-contra-la-sida.html>] que tindrà lloc a Razzmatazz, amb altres grups i solistes catalans. De moment, els altres dos concerts anunciats al web oficial del grup són el del Vendrell, el 25 de juliol, i un altre a Andorra, el 21 de novembre. “Per a nosaltres és emocionant aquest retrobament amb el públic per presentar un nou projecte.”

El que no canviarà en aquesta nova gira serà l'aspecte uniformat, amb “camisa blanca, traje i corbata amb estil” –així comença, justament, Good bye, encara que sigui per descriure un personatge no gaire simpàtic–, que ja és la imatge de marca de Teràpia de Shock. “Mantenim aquesta indumentària perquè ens ha representat sempre com a grup i, a més, és un senyal de respecte al públic. I també, tot s'ha de dir, perquè no sabem què posar-nos”, confessa en Massa.

Publicat a:

-Cultura 27-03-2015 Pàgina 30

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/836028-histories-que-ajuden-a-seguir-endavant.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui